

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

De jødiske ledere sagde til Johannes:
"Sig nu, hvem du er, så vi kan få et svar
med tilbage til dem, der har sendt os
herud. Hvad kalder du dig selv?"
Johannes svarede med et citat fra profeten
Esajas: "Jeg er den stemme, der råber i
ørkenen: Ban vej for Herren."

Johannesevangeliet 1,22-23

Bi
bel
en
2020

Nye missionærer ansat til diakoni

Sara og Jesper Hansen skal arbejde blandt tidligere prostituerede og fattige børn og unge i Cambodjas hovedstad Phnom Penh

AF KAJA LAUTERBACH

En blanding af lyst til eventyr, glæde ved muligheden for nye oplevelser og Guds ledelse er årsag til, at Sara og Jesper Hansen flytter til Phnom Penh i Cambodja.

Her har LM ansat dem til en missionærtjeneste – sandsynligvis allerede fra marts 2021.

"Vi har sagt til Gud, at vi vil opleve det som en velsignelse, hvis han kalder os ud til international mission, og vi er taknemmelige over, at LM giver os chancen," siger de.

Familien Hansen, der også tæller Gustav og Johanne på knap 11 og otte år, bor i Karlslunde, hvor de er tilknyttet Karlslunde Strandkirke.

Det er planen, at Sara og Jesper skal arbejde i henholdsvis Daughters of Cam-

bodia og i organisationen FLAME, der tilbyder uddannelse til børn og unge fra fattige familier.

Modsatrettede følelser

Familien Hansen har tidligere været udsendt af Danmission i en projektstilling på Zanzibar, men for dem er et liv i mission ikke begrænset til en tjeneste i udlandet.

"Vi tror, at alle kristne har et kald til at leve, så mennesker kan se, hvem Gud er, og få en relation med og til ham - hvor end de befinder sig," siger de og fortæller, at lige nu begynder de praktiske forhold ved den snarlige udrejse til Cambodja at trænge sig på.

"Men vi prøver også at gøre plads til drømme, tanker og længsler efter, hvad Gud vil bruge os til i Cambodja."

PRIVATFOTO

Barnedåb i nyoprettet barabaig-kirke

Syv kristne nomade-kvinder i det sydlige Tanzania besluttede sig for at danne en kirke

AF KARIN BORUP RAVNBORG

I begyndelsen af november var missionærerne Stine og Rasmus Roager, der bor i Iringa i Tanzania, og deres børn inviteret til dåb af evangelisten Musa Kidabasodas yngste datter.

Hvad missionærfamilien ikke vidste var, at de skulle være med til gudstjeneste i en lille kirke, som en gruppe kristne barabaiger havde oprettet.

Det blev et stort vidnesbyrd for parret, der de sidste fire år har arbejdet med mission blandt nomader i

Sydtanzania.

"Vi blev modtaget med åbne arme af den lille menighed, som havde forberedt først morgen-te og senere ris og kød til os," fortæller Stine Roager.

Evangelisten er sammen med Rasmus Roager en del af MUWA – kirkens evangelisationsarbejde blandt nomader – og han og folkene på hans boplads er alle fra barabaig-stammen.

Efter dåben af det lille barn, der blev opkaldt efter Stine, bragte den danske missionærfamilie en hilsen til menigheden og lærte dem missionsangen "Bygge

Guds rige" på swahili.

"Det var stærkt at se, at denne lille menighed ikke bare havde bygget Guds rige af mudder og mursten, men også havde inviteret flere mennesker ind i kirken."

Syv kristne kvinder startede menigheden

MUWAs evangelisations-team har i flere år arbejdet i området, og i september besluttede nogle få kvinder fra bopladsen sammen med evangelisten Musa at starte en kirke.

Oprindeligt bestod den lille menighed kun af syv kristne, som holdt deres

gudstjenester under et træ, men efter kort tid fik de samlet ind til at bygge deres egen lille kirkebygning.

"Det var denne lille kirke, vi var til barnedåb i. Taget bestod af adskillige hullede presenninger, så det blev temmelig fugtigt inde i kirken, da det regnede sidst i gudstjenesten. Kirken var propfuld i dagens anledning, så nogle måtte sidde på gulvet," siger Stine Roager.

Hun fortæller, hvordan Gud har velsignet byggeriet af kirken og har fået folk til at arbejde sammen og hjælpe hinanden med donationer fra lokalsamfundet.

BIRGER CHRISTENSEN ► Henrik Kristensen har et stort hjerte for mission og menighedspleje, og så har han erfaring fra en lignende stilling i Peru

Gaver til LM i resten af 2020 – og sidste bankdag

I skrivende stund er der indkommet cirka halvdelen af de gaver, LM har behov for i december for at få opfyldt det budgetterede gavebehov. Følg med i udviklingen på LM's facebookside, hvor der løbende er opdateringer om gave-situationen.

Den sidste bankdag i 2020 er den 30. december. Imidlertid opfordrer LM's resurseafdeling til, at gaver så vidt muligt indbetales tidligere, da det vil lette LM administrativt. *kl*

LM's Landsmøde i 2021 bliver en onlinefest

En livestreamet fest afløser LM's fysiske landsmøde, der var planlagt til bededagsferien i 2021. Online-festen bliver søndag den 2. maj 2021 klokken 10.30 og et par timer frem.

Programmet ligger endnu ikke endeligt fast, men udvalget, der arbejder med det, melder, at det bliver en kavalgade med indslag for både børn og voksne. Der bliver fest og farver, glimt fra arbejdet i ind- og udland, konkurrence for børn og naturligvis sang, musik og Guds ord.

"Vi lægger op til, at man i videst muligt omfang samles lokalt i missionshuse og menigheder og deltager i landsmødet virtuelt. Det, håber vi, at rigtig mange vil gøre, for vi har brug for noget, der samler os i denne coronatid," siger Rolf W. Jørgensen, der er landsmøde-koordinator. *kl*

Frimenighedskonference udskydes til juni

Inspirationskonferencen for frimenigheder *Fri, frimodig og på vej* er flyttet fra lørdag den 27. februar til lørdag den 19. juni 2021. Stedet er stadig Børkop Højskole.

"Det er brandærgeligt, at corona har denne konsekvens, men vi ønsker, at vi får det fulde udbytte af at kunne ses og netværke fysisk, og derfor flytter vi konferencen i stedet for at arbejde på et online alternativ. Vi ser meget frem til, at vi kan mødes. Vi trænger til at dele det bedste, være sammen om Kristus og hverdagen i frimenighederne," siger Birger Reuss Schmidt, vicegeneralsekretær i Luthersk Mission og medlem af arrangørgruppen.

Konferencen er arrangeret af Evangelisk Luthersk Netværk, Luthersk Mission og Indre Mission. *kl*

Missionærplakat og bedeliste udskudt

LM's missionærplakat og bedeliste for 2021 udsendes med Tro & Mission nummer 1, den 15. januar, og ikke, som vi plejer, med årets sidste nummer. *kl*

Vesterhavskirken får sin første præst

Kirkens næstformand Henrik Kristensen bliver 1. januar ansat på deltid i to år

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Arbejdet blomstrer i LM's frimenighed længst mod vest. Så meget, at Vesterhavskirken i Esbjerg nu ansætter sin første præst i en 30 procent-stilling i to år. Det bliver Henrik Kristensen, som gennem flere år har været engageret i kirkens arbejde, både som næstformand og som prædikant.

Opsøgende arbejde

"Grunden til, at vi har valgt Henrik, er, at vi er mange, der har tænkt, at han ville være god i sådan en stilling," fortæller Birger Christensen, der er formand for kirkens

Som præst skal Henrik Kristensen lave opsøgende arbejde.

menighedsråd.

Ud over at holde flere prædikener og have ansvar for de kirkelige handlinger skal den nye præst blandt

andet lave opsøgende arbejde. Det kan være at besøge menighedens medlemmer og følge op på de mange kontakter, der har været for-

bi i forbindelse med kirkens forskellige arrangementer såsom kristendomskursus, påskefest og kultur møde, forklarer menighedsrådsformanden.

"Henrik har et stort hjerte for mission og menighedspleje, og så har han erfaring fra en lignende stilling i Peru," siger han.

Missionær og bedemand

Henrik Kristensen har tidligere været udsendt otte år for Luthersk Mission i Peru sammen med sin familie, og har arbejdet 12 år i Blå Kors Genbrug, indtil han for to år siden sammen med kompagnon startede sit eget bedemandsfirma i Oksbøl.

ESSENS ►

Juleglæde og julesorg

AF SØREN S. SØRENSEN
GENERALSEKRETÆR
SSS@DLM.DK

Som barn fornemmede jeg, at de voksne ikke kun var glade i juletiden. Som voksen kan jeg sætte mig i deres sted. Jeg har selv en snert af julesorg som følgesvend med juleglæden. Jeg mindes særligt mine forældre i denne tid, men jeg tænker også med vemod på de kampe i årets løb, hvor jeg ikke magtede at slå til, eller hvor dilemmaerne blev for store.

I 2020 har udfordringerne været særlig store og man-

ge, synes jeg. Alene corona har været skyld i megen splittelse.

På engelsk hilser man hinanden med "Merry Christmas". Eller blot forkortelsen "X-mas". På græsk står X'et for Kristus, men X'et er også udtryk for det kors, som Jesus Kristus døde på, og det kors, som vi alle sammen hver især har at bære på.

Hvilke kors har du båret på i år? For knap halvdelen af danskerne omhandler X'et et forløst ægteskab. Små, store og voksne børn må tage stilling til, om de vil til det ene eller det andet julearrangement. Det er også særligt imødekommende og omsorgsfulde for netop den smertelige vinkel.

Ikke kun børnene, men også bedsteforældre kan

opleve dilemmaer i de mindre fejder om, hvorfor det er mere rimeligt, at børnene kommer med til vores julearrangement i stedet for til deres. For andre handler korset om noget andet vanskeligt.

I julen bliver vi opfordret til også at rumme korsene: Lade dem være en del af vores liv – omfavne korset som noget eller nogen, der stadig har betydning for den sårbare. For man kan ikke være sorgfuld over noget, uden at det engang har haft en betydning. Her hænger vores sorg og glæde sammen – ikke mindst i julen.

Julen kan minde os om det, vi ikke magtede, og det vi skammer os over. Denne skam er noget, vi må lære at leve med. Men korset vidner ikke kun om skammen og nederlagene, men konfronte-

rer os også med, at tilgivelsen er en mulighed. Julens hjerte rimer på smerte, men også på tilgivelse og forsoning. Det var derfor, Jesus kom: For at bære vores kors, så vi kunne tilgives og forsones med Gud. Og herefter også tilgive andre og os selv for det, vi ikke fik til at lykkes.

Jesus rummer vores brudte relationer, og de ting, vi ikke ønskede, skulle være sket. Juleevangeliet forkyn-der: "I dag er der født Jer en frelser i Davids by; han er Kristus." Han kommer med fred til mennesker med Guds velbehag, og det skal forkyndes for hele folket, for alle mere eller mindre brudte relationer. Juleglæden rummer både sorgen og skammen, fordi julen handler om Kristus.

"Merry Christmas".

tro & mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk OTM Avistryk Herning-Ikast
Oplag 2.700.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave
m20204 for 4. kvartal 2020
o20203 for 3. kvartal 2020

Bibelciterer er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion

T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dlm.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement

Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer

Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 5. januar 2021.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private: 130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

MIRIAM KIRSTINE MÅNSSON ►► Jeg blev virkelig glad, da Niels spurgte, om jeg ville sætte musik til et af hans digte

LMU'er sætter melodi til nåde-digt

En god LM-ven bad Miriam Kirstine Månsson om at gøre hans digt til en sang

AF KAJA LAUTERBACH

Miriam Kirstine Månsson har altid været fascineret af de digte, som en af hendes ældre bekendte fra LM på Lolland, Niels Rasmussen, har skrevet.

"Mest fordi de er lidt finurlige, og der er et ekstra lag i. Niels siger ikke alt eksplicit," siger hun.

Og nu har den 21-årige kvinde skrevet melodi til et af hans digte.

Glad for tilliden

Miriam bor i Aarhus, hvor hun studerer musikvidenskab på universitetet. Hun har spillet klaver, siden hun var fem år, men det er først anden gang, hun har skrevet melodi til en sang.

"Jeg blev virkelig glad, da Niels viste mig den tillid at spørge, om jeg ville sætte musik til et af hans digte. Han er en af mine gode venner, så selvfølgelig ville jeg gerne hjælpe," siger hun.

Digtet hedder Hjerterstarter og fortæller om Jesu nåde, og det betyder meget for Miriam, at det er en kri-

Miriam Kirstine Månsson har spillet klaver, siden hun var fem år. Nu studerer hun musikvidenskab.

sten tekst.

"Det er fedt at sætte melodi til en kristen sang, når man selv er kristen," siger hun og fortæller, at hun tidligere har samarbejdet med

Niels, hvor hun har sunget og spillet hen over en billedserie, som han viste.

"Selv om jeg mest spiller klassisk musik, har jeg det flint med at prøve kræfter

med rytmisk musik, som ligger til grund for lovsang."

Mangeårigt venskab

Miriam og Niels har kendt hinanden i mange år, og de

er kommet i de samme kirke- og LM-sammenhænge på Lolland-Falster.

"Niels var sognemedhjælper i den kirke, hvor min far var præst, og han har været

leder for mig i børne- og juniorklub," uddyber Miriam, der nu har byttet LM og LMU på Lolland-Falster ud med Aroskirken og LMU i Aarhus.

Selv om Niels Rasmussen er ældre end hendes forældre, har Miriam slet ikke tænkt på ham som en ældre mand, men som sin ven, der bare var en del af hendes liv.

"Alle i LM på Lolland var ældre end mig, og Niels var min ven. Han er sådan en, der husker min fødselsdag og spørger til mit klaverspil," begrundet hun.

Sangen kan høres på Miriams facebookprofil, hvor hun selv synger den. Men hun har ikke gjort sig nogen tanker, om den skal udgives.

"Jeg har lavet den, fordi det var sjovt, og fordi den skal bruges i LM på Lolland-Falster," siger hun.

"Men det kunne da være megafedt, hvis den kom bredere ud – og for eksempel blev udgivet som en single."

Digtet Hjerterstarter kan læses på Niels Rasmussens hjemmeside draaber.dk, og på Miriams facebookprofil kan man høre hende synge og spille sangen.

Juniorer og teenagere har også et ansvar for mission

LM Between vil styrke tilknytningen mellem klubber og volontører i international mission

"Vi håber, at kontakvolontører kan være med til at give juniorer og teenagere ejerskab til international mission."

Det siger 26-årige Signe Wiwe Philipps om et af LM Betweenes nyeste tiltag og tilføjer, at LM Between også håber, at juniorerne og teenagerne kan komme til at føle, at de er en del af LM som organisation, når de får ansvar for mere end det helt lokale.

Hun har været med i arbejdsudvalget for LM Between siden 2016. Her kom de for et par år siden til at tale om, at det kendskab volontører og missionærer har fået til mission i børne- eller juniorklubben, har været en vigtig platform for dem.

"Derfor talte vi om, hvad vi kan gøre for at skabe en personlig relation mellem klub og volontør og give et indblik i, hvad der sker i LM's missionslande."

Resultatet blev, at de tilbyder at etablere en kontakt mellem en af de volontører, LM har sendt ud i det internationale arbejde, og en junior- eller teenklub i Danmark.

Hvordan kontakten konkret skal foregå, er op til den enkelte volontør og klub.

Vil formidle et ansvar for forbøn og medleven

Ordringen med kontakvolontører er ikke en erstatning for LM Betweenes missionsprojekt, hvor man samler ind til mission, men skal foregå ved siden af, for-

klarer Signe.

"Vi vil gerne formidle, at international mission ikke kun er for dem, der er rejst ud, men også for dem, der bor i Danmark. Vi håber, det her kan være med til, at juniorerne og teenagerne føler, at de har et personligt ansvar for at huske volontøren i forbøn og helt konkret leve med i vedkommendes liv," siger hun.

"Både forbøn og det, at nogen interesserer sig for det, man gør, er enormt vigtigt at have med i rygsækken som volontør. Og så giver det volontørerne en platform til at formidle noget til 'sin' klub om det, man arbejder med."

Her taler hun af erfaring fra sin egen volontørtid i Siem Reap i Cambodja

2014-2015, hvor hun gerne ville have haft et eller flere steder, hvor hun naturligt kunne formidle nogle af sine mange oplevelser – ud over til familie og venner."

"Dem ville jeg jo lave noget til uanset hvad. Men det var rigtig rart, da jeg uden aftale fik et brev og nogle konkrete spørgsmål fra en juniorklub, og jeg så specielt kunne give dem noget," husker Signe.

Håber, det giver lyst til at blive volontør

Signe fortæller, at de også håber det konkrete kendskab til volontørernes arbejde, ordningen giver juniorerne og teenagerne – planter sig i deres hoveder.

"Vores ønske er, at det vil være med i tankerne, når de

Signe Wiwe Philipps (i midten) på hængekøjerrestaurant i Cambodja sammen med sin medvolontør og en lokal veninde. Billedet er fra Signes egen volontørtid i Cambodja i 2014-2015.

senere skal planlægge deres sabbatsår," siger hun.

"At muligheden for at rejse

ud som volontør er noget, der ligger og vokser i dem."

kl

PETER RASK ►► I julen fejrer vi, at Gud holdt ord.
Det gjorde han, da Jesus blev født

Kristent hverdagsliv er omdrejningspunktet i en serie af klummer, hvor tre organisationer uden for LM og tre arbejdsområder i LM har ordet for at inspirere til en hverdag i hjem, samfund og menighed

KLUMME ►

Er lovsang kun moderne sange, de unge kan li'?

AF LAILA POULSEN
MUSIKKONSULENT
I VESTDANMARK

Nu har jeg været ansat i LM Musik i nogle måneder, og LM lever faktisk op til mine fordomme. Jeg oplever, at Gud er i fokus, at forkyndelsen er vigtig, og at mennesker mødes om Guds ord. Det er godt at være en del af.

Jeg har oplevet, at der er tusind måder at opfatte ordet på, når jeg siger "lovsangsledelse". Nogle ser lovsang som de moderne, enkle sange, de unge kan lide. Og her bliver jeg helt forvirret, for er lovsang ikke takkesang, tilbedelse og bøn til Gud? For mig er det vigtigt, at lovsang ikke er en genre eller noget, der er skrevet i et bestemt årstal, men at det handler om min tilbedelse af Gud.

Når jeg er til et møde eller en gudstjeneste, har jeg brug for, at salmerne og sangene er valgt med omhu, at der er tænkt på temaet til mødet, og at der bliver sagt lidt mellem sangene. Jeg har brug for at blive mindet om forkyndelsen i sangen, at få fokus på teksten, på tilbedelsen, på takken. Jeg har brug for at bede. Og lovsangslederen sætter en ramme, der hjælper mig.

Det er ikke nogen hemmelighed, at jeg elsker musik og sang – men jeg elsker mest, når sang og musik bliver til forkyndelse og bøn for mig – altså når det bliver til lovsang.

Jeg har talt med nogle af jer, der kan fortælle, at tilbedelsen og forkyndelsen gennem sang fylder i jeres fællesskab. Hos andre kan jeg mærke en frustration, som ofte går på at: "Vi er jo ikke så mange, og der er

ikke rigtigt nogen, der kan spille til sangene."

David – ham, der har skrevet en masse salmer i Biblen – bruger salmerne som sit råb til Gud i nøden, som takkesange/lovsange, når han jubler, og som ord og sange, der minder ham om Guds trofasthed og godhed:

"Det er godt at takke Herren og at lovsynge dit navn, du den Højeste, at forkynde din godhed om morgenen og din trofasthed om natten" Salme 92, 2-3.

Lad os lære af David – en af de store lovsangsledere i Bibelen: Lad os bruge sang og musik til opbyggelse og som hjælp til at bede. Lad det ikke være et spørgsmål om, hvor mange musikere der

►► **Lad os lære af David – en af de store lovsangsledere i Bibelen: Lad os bruge sang og musik til opbyggelse og som hjælp til at bede**

Laila Poulsen

er, men lad os i stedet være fællesskaber, hvor lovsangen hjælper med at sætte en ramme, hvor Gud er i centrum.

Jeg startede med at skrive, at LM lever op til mine fordomme. Lad os fortsat have et fællesskab, hvor Gud er i centrum, hvor forkyndelsen er vigtig og bibelnær, og hvor mennesker mødes om Guds ord. Og lad os sætte de samme standarder for vores sange og give hinanden frihed til med mund, hjerte og krop at lovsynge.

Jul betyder, at det blev synligt, at Gud er med os

Peter Rask: Alternativet er, at Gud er imod os, og det overlever ingen

Det var først, da Maria fødte sit barn, og Josef kaldte ham for Jesus, at Gud blev synlig, siger Peter Rask.

AF KAJA LAUTERBACH

Kort tid efter at mennesket var blevet skabt, faldt det og har siden været adskilt fra Gud. Det var og er uden chance for selv at ændre situationen. Derfor lovede Gud selv at gribe ind. At sende en frelser, der skulle knuse slangens hoved.

"I julen fejrer vi, at Gud holdt ord. Det gjorde han, da Jesus blev født," forklarer frimenighedspræst Peter Rask fra Kirken ved Søerne i Silkeborg.

Op gennem hele Det gamle Testamente var der mange profeter, der gentog Guds løfter om en frelser. Men mellem GT og Det nye Testamente var der en periode på 400 år, hvor Gud var tavs.

"I de 400 år oprejste han ingen profeter, vi har overleveret noget fra," siger han.

"Det medførte en længselsbølge i Israel på den tid. En længsel efter forløsning. En længsel efter forløsning, hvad der kunne forløse den længsel. Tit var forventningen imidlertid knyttet til en messlasskikkelse, som

man ventede med længsel på."

Julen er forudsagt gennem hele Bibelen
Peter Rask vender sit fokus mod evangelisten Matthæus' fortælling af, hvad der skete i julen.

"Her fremgår sammenhængen mellem Jesus og løfterne i GT tydeligt. Han forklarer nemlig, hvad der skete, ved at citere en 700 år gammel profeti fra profeten Esajas:

"Se, Jomfruen skal blive med barn og føde en søn, og de skal give ham navnet Immanuel – det betyder: Gud med os" (Matt 1,23).

"Julen er ikke en ny fikts ide men forudsagt gennem hele skriften. Og nu skulle den opfyldes," slår Peter Rask fast.

Frimenighedspræsten forklarer, at selve citatet er fra Esajas 7,14 og oprindeligt er talt til Kong Akaz. Gennem Gud giver Esajas Akaz trøst i en tid, hvor landet blev angrebet af nabofolkene, og tegnet skulle forsikre Akaz om, at Gud var med og ville sikre en sejr.

"Men han så det ikke. Troede det ikke og søgte hjælp hos assyrerne, og det blev begyndelsen til undergang for landet," siger han og forklarer, at meningen med Guds løfter i samtiden var, at det skulle give trøst, forsikre om, at Gud er i kontrol, og minde dem om Guds frelses tanker, som han har tænkt for sin skabning siden før verdens begyndelse.

"Israel så Guds undere og hørte hans stemme, men de så ikke ham selv," siger Peter Rask.

"For det var først, da Maria fødte sit barn, og Josef kaldte ham for Jesus, at han blev synlig. Han blev det lys, som skinner i mørket, og som kom for at redde os fra synd, død og fortabelse" (Es 9,1-6).

Den Gud, vi kalder far, er historiens herre

"For mig er det en stærk understregning af, at vores Gud, den Gud, vi må kalde far, er historiens herre," siger Peter Rask.

"Vi bekender troen på en Gud, der holder ord. Bibelen er troværdig og sand også

ind i en corona-kontekst i 2020. Vores Gud har på intet tidspunkt i historien sluppet sit greb. Han taber os ikke. Men han holder os fast, og han er med os. Han kom for at frelse. Ikke bare alle de andre, men også dig."

Matthæus forklarer, at babyens navn Immanuel betyder "Gud med os" – og Peter Rask spørger, hvad alternativet til det er.

"Det er Gud imod dig. Og det overlever ingen af os," svarer han.

"Derfor er det altafgørende, at vi tager imod Jesus og det, som han giver os: frelse og frihed."

Jesus: Jeg er med jer alle dage

Det er ikke kun i fortællingen om jul og Jesu fødsel, at Matthæus minder om, at Jesus er "Gud med os".

"Hele Matthæusevangeliet viser os, at Gud er med os. At vi aldrig er alene," siger Peter Rask og minder om, hvad Jesus lover i det allersidste vers i kapitel 28, kort før han farer til himmels.

"Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende."

DINA BURGDORF JACOBSEN ►► De kristne khmerer har ikke årelange traditioner. Det har virkelig givet stof til eftertanke i forhold til fejring af både jul, påske og pinse

Forventningsfri jul er enormt befriende

At møde et samfund, der ikke fejrer jul, gav missionær Dina Burgdorf Jacobsen et pusterum fra den travle juletid

AF DINA BURGDORF JACOBSEN
MISSIONÆR I SIEM REAP

Inden vi flyttede til Cambodja i 2012, var pebernødder, julekalender, juletræ og så videre en selvfølgelig del af julen for mig. I min optik var det den eneste måde at komme i rigtig julestemning og at fejre jul på.

Men jeg blev klogere – heldigvis.

Vores første jul i Cambodja blev lidt af en øjenåbner for mig. Intet i omgivelserne tydede på, at det var jul – hverken temperatur, vinduesudsmykning, musik eller dufte. De største hoteller havde lidt udsmykning for turisternes skyld, men det var meget farverigt og plasticagtigt i forhold til, hvad vi var vant til.

Vi fik købt et plastic-juletræ, bagte pebernødder, hørte julemusik og nød stemningen, men savnede vores familier og Danmark. Der gik dog ikke lang tid, før vi oplevede, hvilken befrielse og lettelse det er at slippe for julestress.

Vi kunne selv vælge til og fra i julepostyret

I stedet for en masse forventninger og krav om, hvordan julen skal fejres på

Trods 35 graders varme holder familien Jacobsen en meget traditionel dansk juleaften sammen med missionærkolleger, volontører og eventuelle gæster.

den rigtige måde, oplevede vi, at vi selv kunne vælge til

og fra i alt julepostyret. Det har været enormt befriende.

Samtidig betyder det også, at hvis ikke vi selv arrange-

rer eller skaber nogle juletraditioner, er der ingen, der gør det.

Cambodja er et buddhistisk land, og der er ingen, der har fri på de kristne helligdage.

Kun kristne khmerer fejrer jul. De fleste af dem er første-generations kristne, så de har derfor heller ikke årelange traditioner. Det har virkelig givet os stof til eftertanke i forhold til fejring af højtiderne – både jul, påske og pinse.

Ikke positivt at overføre alle sine traditioner

De kristne khmerer fejrer julen med en julegudstjeneste, hvor der typisk er et krybbespil og forskellige andre indslag, efterfulgt af fællesspisning.

Julefejringen falder ikke nødvendigvis tæt på den 24. eller 25. december. Et år holdt de julegudstjenesten den 31. december, så der kunne vi fortsætte med vores nytårsfejring bagefter.

Det er ikke nødvendigvis positivt at overføre alle vores traditioner til khmererne. Hvem siger, at julen absolut skal indeholde chokoladjulekalender, juletræ, adventskrans og julegaver?

Kompenserer for savn ved egne traditioner

Luthersk Mission har et kollegie i Siem Reap for 20 piger og 20 drenge. Vi har lavet den tradition at invitere dem allesammen hjem til os en dag i december. Sidste år dekorerede vi småkager, havde pakkeleg, og nogle ville lære at flette julestjerner. Det er altid enormt hyggeligt, og der er fest og gang i den fra start til slut.

Den 24. december holder vi en dansk julegudstjeneste hjemme hos os sammen med missionærkollegaer, volontører og eventuelle gæster. Det er blevet en vigtig og værdifuld tradition for os, og vi nyder ekstra meget at kunne synge de danske julesalmer sammen og høre en dansk juleprædiken.

Ved højtiderne forstærkes savnet og længslen efter familie og venner, og det prøver vi at kompensere for ved at skabe vores egne traditioner i vores lille familie.

Vi holder en meget traditionel juleaften, hvor vi får den almindelige danske julemad, så godt som det nu kan lade sig gøre, og så er det selvfølgelig uden kulde og sne, men i 35 graders varme.

Bragt i Nyt i Syd 8/2020

Julearrangementer på anderledes vis

Også uddeling af julehjælp i Bylderup-Bov i år

AF KAJA LAUTERBACH

LM i Bylderup-Bov uddeler julehjælp, som de plejer.

"Men desværre kan vi ikke invitere til et arrangement i missionshuset i forbindelse med afhentningen," siger Helle Bonde-Petersen, der har taget imod ansøgninger om julehjælp.

I år kan de ni modtagere komme forbi på et aftalt tidspunkt og få udleveret deres kasse. Tre af ansøgerne er gengangere – andre har fået akut brug for hjælp. Ud over ingredienser til ju-

lemad indeholder kassen en julegave til børn, julemagasinet 24:12, et program til missionshuset og en invitation til gudstjeneste juleaften.

Lære hinanden at kende Helle Bonde-Petersen synes, det er ærgerligt, at de ikke kan holde arrangementet i missionshuset.

"Ud over hygge, kaffe og julesange giver arrangementet en ekstra mulighed for at snakke og lære hinanden at kende, så vi LM'ere og ansøgerne snakker naturligt sammen, når vi mødes i byen," forklarer hun.

Julehjælp klar til afhentning i missionshuset i 2019.

Coronasikkert kreativt juleværksted i Haderslev

AF ELSE WIWE

Kvinder Møder Kvinder i Haderslev mødes trods corona fortsat en onsdag i måneden. Sidste gang inden jul blev der lavet stjerner som dørpynt.

Planlægningsgruppen havde forberedt et kreativt stjerneværksted. Alt hvad der var brug for til stjernerne, var samlet i personlige poser, som blev delt ud.

Gennemtænkt arrangementet Hvordan kan man gennem-

føre et coronasikkert tværkulturelt arrangement? Det er et spørgsmål, som mange stiller.

Der er ikke kun ét svar på dette spørgsmål, og der er ikke nogen nemme svar. Hvis et arrangement skal gennemføres, skal det gennemtænkes.

Planlægningsgruppen for Kvinder Møder Kvinder i Haderslev har været igenem disse overvejelser og har fundet frem til nogle løsninger, som har betydet, at man har kunnet fortsætte med at mødes en onsdag i måneden.

Arrangementet er flyttet fra et klubhus til missionshuset, hvor det tydeliggøres, at det er en kirkelig aktivitet.

Afstandskrav overholdes, og alle bruger mundbind og har god håndhygiejne. Man får tildelt pladser, sådan at man sidder sammen med dem, man er mest sammen med i det daglige, og man bliver siddende på sin tildelte plads.

Mad og drikkevarer serveres portionsrettet og deles ud af nogle få, som bærer handsker og mundbind.

TEMA | DEL DIT VIDNESBYRD

ANDERS SOLGAARD ►► Den samaritanske kvinde var ikke umiddelbart bibelklog. Hun vidste, hvor Jesus var, og pegede på ham. Det må vi også gøre – så må Helligånden klare resten

Invester i mennesker, der ikke kender Jesus

Anders Solgaard vil hellere prioritere fællesskabet efter volley-kampen frem for at styrte ud ad døren til den næste aftale

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Som kristne er vi kaldet til at fortælle andre mennesker – naboen, kollegaen, klubkammeraten – om Jesus. Men hvordan får man tid til det i en travl og stresset hverdag?

Det har teologistuderende Anders Solgaard et godt bud på. Han har tre gode råd til at skabe kontakt til sine ikke-troende bekendte: Vær til stede, invester i mennesker og vis dem kærlighed. Nøgleordet er tid, understreger han.

"Jeg sørger for ikke at lægge aftaler i kalenderen lige efter en volley-kamp, for jeg vil gerne kunne tage ud og spise frokost eller tage en øl med mine holdkammerater og få den snak, som det måske giver, uden at skulle styrte ud ad døren til den næste aftale."

Gør det, du plejer

For ham handler det om

Anders Solgaard og nogle af hans kristne venner talte om at begynde at spille volley med hinanden.

"I stedet tog vi i fællesskab ned i den lokale klub og spillede der," siger han.

bevidst at indrette sit liv, så man bedre kan nå mennesker med evangeliet – ikke som en ny aktivitet, men ved at gøre det, man alligevel ville gøre.

"Da jeg flyttede til København, var vi nogle kristne venner, der talte om *selv* at spille noget volley med hinanden. Men i stedet tog vi i fællesskab ned i den lokale klub og spillede dér – med både volleyball og trossnak til følge.

Når jeg holder fødselsdag, holder jeg en stor fest, så jeg får endnu flere venner

med – både folk, der tror på Jesus, dem, der ikke gør det endnu, og dem, der er på vej."

"Jeg er helt med på, at jeg er ung og single, og at det ser anderledes ud for en travl børnefamilie. Men det

handler om prioriteringer. Vi skal alligevel spise. Så lad os invitere naboen med. Om man laver mad til fem eller syv er næsten det samme. Køb is ved Hjem-is-bilen i stedet for i Netto for at komme i snak med de andre på

gaden. Eller lav havearbejde en lørdag i starten af april, hvor du ved, naboen også er i haven," lyder opfordringen.

De vil gerne lytte

Når man bruger tid med mennesker, får man ofte en

kærlighed til dem – om de så tror på Gud eller ej, mener Anders Solgaard.

"Jeg ser dem ikke som missionsprojekter, men jeg kan lide at være sammen med dem. Når mennesker mærker det, så vil de ofte også gerne høre om dig og det, du tror på. Nogle gange kan der gå lang tid. En pige snakkede jeg med igennem flere år, før hun begyndte at spørge mig om tro."

Og så skal man ikke være så optaget af at få sagt alt det rigtige om Jesus. Det er nok at vise hen til ham, ligesom den samaritanske kvinde, der havde mødt ham ved brønden, påpeger han.

"Det er ikke dit eller mit ansvar, om 'Søren' bliver kristen. Den samaritanske kvinde var ikke umiddelbart bibelklog. Hun vidste, hvor Jesus var, og pegede på ham. Det må vi også gøre, og så må Helligånden klare resten."

Inviterede alle naboer til brunch hver måned

"Vi tror, Gud har sat os her, hvor vi bor, for at række hans kærlighed videre," siger familie i Rødovre

"Vi danskere er meget private. Vi mødes til den årlige generalforsamling i beboerforeningen, hilser og snakker over hækken. Men når det kommer til at invitere folk ind i vores hjem, er vi meget reserverede."

Sådan oplevede Claus Grønbæk og hans familie det, da de for ti år siden kom hjem til rækkehuset i Rødovre efter et ophold i USA. Claus Grønbæk er teolog og præst i Københavnerkirken, og under en orlov boede han sammen med sin kone og fire børn syd for Seattle, hvor de blev en del af den lokale Soma-kirke.

"Menigheden i det kvarter, hvor vi boede, mødte os med åbne arme. Ingen anede, hvem vi var, men de bød os velkommen og åbnede deres hjem og familier for os."

Det blev så stærk en oplevelse for familien, at de

Claus Grønbæk og hans familie oplevede et menneskeligt fællesskab i kirken i Seattle, som de gerne ville have med hjem.

beslattede sig for at tage noget af det med sig hjem.

"Vi talte vi sammen om: 'Hvordan kan vi som familie være noget for de mennesker, vi bor i blandt?' Vi bor et sted med 15 rækkehuse og havde i forvejen et godt

forhold til vores naboer. Men vi ville gerne noget mere.

Derfor besluttede vi os for at invitere alle naboer til brunch den første søndag i hver måned," fortæller Claus Grønbæk, der sammen med sine to piger gik rundt fra

dør til dør.

"Vores skepsis: 'Det gider de nok ikke. De har sikkert meget andet, de hellere vil lave,' blev gjort til skamme. Stort set alle naboerne syntes, det var en rigtig god idé. Det er jo noget, vi alle sammen længes efter, men hvem skal lige tage initiativet?"

Hold det enkelt

"Vi var enige om at holde det enkelt, så hver husstand tog en ret med til det fælles bord. Det gav hurtigt sig selv uden den store planlægning. De, der plejede at tage laks med, gjorde det, og så videre, så vi med forholdsvis enkle kræfter kunne lave en festlig brunch."

På den måde blev det også lettere for familien Grønbæk at invitere så mange ind i deres hjem – en tradition, de fortsatte med gennem et

par år.

"Min kone og jeg besluttede også, at vi altid skulle starte med at synge en sang eller salme og bede en bøn, inden vi spiste. Det blev hurtigt meget naturligt og har ført til mange gode samtaler om tro," fortæller han.

Bøn for syge og gravide

"I starten bad jeg en kort bordbøn, men der gik ikke lang tid, før jeg spurgte: 'Er der nogen, der har noget, I gerne vil, vi skal bede for?'. Og det var der. Vi har bedt for børn, syge børnebørn, gravide mødre, gamle forældre og meget mere. Det har været helt fantastisk."

Nu holder familien ikke nabo-brunch længere, men der er ingen tvivl om, at det har bragt naboerne tættere sammen.

"Flere har sagt: 'Det er noget af det bedste, der er

sket i vores beboerforening'. Vi har fået et tættere forhold til hinanden – ikke bare med de nærmeste naboer. Når man en gang om måneden har siddet om et bord og spist sammen, snakker man mere sammen på tværs af generationer. Nu går vi ind og ud hos hinanden og låner ting og hjælper, hvor vi kan, griller sammen om sommeren og samles til julefrokost og andre fælles arrangementer."

Han råder dog til ikke at stå alene med opgaven:

"Det er godt at være nogle få, der forpligter sig på det sammen. Og så skal man gøre sig det helt klart: Har man ikke kærlighed til sine naboer, må man bede om at få det. Hvis det bare bliver et fromt projekt eller noget, vi gør af pligt, bliver fokus mere på os selv end på Guds kærlighed til mennesker." *kbr*

TEMA

MORTEN FRIIS ► Grundlæggende handler det om, at vi lærer hinanden at kende: Hvad længes min nabo efter, og hvem er han?

Gud skal ophøjjes – ikke dig

Naboen må gerne synes, jeg er mærkelig, hvis bare han synes, Jesus er fantastisk, mener Morten Friis, der arbejder med hverdagevangelisation i LM

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

For et par lørdage siden ringede det på døren hos Morten Friis. Udenfor stod naboen.

"Min søn og jeg har snakket sammen og tænkte på, om du ikke ville komme ind og fortælle om forskellen på Det gamle og Det nye Testamente?" spurgte han.

Sådan en mulighed for at dele evangeliet kommer ikke hver dag, indrømmer Morten Friis, der arbejder med evangelisation i LM's projekt Discipel 24-7. Forud for dén invitation ligger mange små bevidste skridt.

"Vi har ikke set hinanden tit. Men de har været hos os og spise, hvor vi bad bordbøn, og hvert år har vi inviteret dem og de andre naboer til at synge julen ind hos os, hvor jeg fortæller lidt om, hvorfor vi fejrer jul."

Bevidste valg

Juleinvitation og bordbøn er en række af de små ting, Morten gør, så naboerne ved, at han og hans familie er kristne.

"Gud velsigner os, og han vil, at vi skal være en velsignelse. Derfor tænker vi over, hvordan vi kan være det. Møder vi nogen, der er syge, siger vi helt bevidst, at vi gerne vil bede for dem, eller spørger dem, om vi skal

Gud velsigner os, og han ønsker, at vi skal være til velsignelse - derfor er det godt at tænke over, hvordan vi konkret kan være det, påpeger Morten Friis.

hjælpe med indkøb," siger han og tilføjer, at han også har hjulpet med at skifte dæk på bilen af samme grund.

Formålet er at leve på en måde, så naboerne stiller spørgsmål til hans tro. Derfor vælger han i sin daglige snak med naboerne at sige, at han er "velsignet" eller "ramt af Guds godhed" frem for, at han blot er "heldig". Han siger også højt, at han vil bede for noget, som naboen har nævnt, eller at han "føler sig kaldet til at elske" sin hustru, frem for at han blot "elsker" hende.

"Men grundlæggende handler det om, at vi lærer hinanden at kende: Hvad længes min nabo efter, og hvem er han? Hvis jeg ved, hvad min nabo synes, er gået galt i livet, og hvad, han drømmer om kan fikse det, så kan det måske blive en bro til, at jeg fortæller om, hvad der er galt i verden, og hvem der kan fikse det."

"Vi kan ikke spise hele lagkagen på én gang og præsentere himmel og helvede i første samtale. Men har man bedt en bøn den ene gang og stillet spørgsmål en anden gang, så kan man

måske følge op en tredje gang og spørge 'hvordan går det med dine drømme. Lægger du ikke for store byrder på dig selv?'. Dybest set handler det bare om, at vi fortæller, hvad vi selv har oplevet, eller fortæller, hvorfor vi går i kirke eller beder."

To gode råd

Føler man sig hæmmet af, hvad naboen mon tænker, har Morten Friis to gode råd. Det første råd er, at man husker, at alle de andre også gør mærkelige ting.

"Da jeg flyttede til Frederikssund, kom jeg med i

Rotary-klubben, hvor folk ikke klapper, når nogen siger noget, men rejser sig op. Jeg har også været med i erhvervsmæssig sammenhæng, hvor man havde en dele-runde. Det slog mig, at mine naboer gør mærkelige ting og har drømme og tanker, der minder om mine egne. Jeg kan godt lide, når folk er ærlige og sårbare over for mig. Så hvorfor skulle jeg ikke være det over for dem? Det kan de sikkert godt lide."

Hans andet råd er, at man forbereder sig hjemmefra, ligesom man ville gøre i erhvervsmæssig sammenhæng, eller hvis man skulle til en skole-hjem-samtale.

"Det er måske en høj barre at øve sig på sit vidnesbyrd. Det kan i stedet handle om at forberede sig på det næste naturlige skridt: at sige til naboen, at man er kristen. At sige, hvem man beder til. Hele evangeliet skal ikke nødvendigvis præsenteres i én samtale."

Handler ikke om mig

Morten erkender, at der er en risiko for, at man kommer til at virke kuleskør, hvis man er på den måde, og han kæmper selv med frygten for andre menneskers tanker om ham.

"Dybest set afholder det mig fra at tale med min nabo om Jesus, at jeg helst

ikke vil have, at han skal synes, jeg er mærkelig. Men pointen er jo ikke, at jeg skal hyldes, men at Jesus skal. Derfor kan jeg også blamere mig selv og spille guitar til Julesangene, selv om det ikke lyder fantastisk."

Han husker tilbage på et tidligere sted, han boede, hvor han synes, han var kommet dårligt i gang med at fortælle sine naboer, at han var kristen.

"Det er aldrig for sent at gå i gang. Og hvis naboen synes, at det er mærkeligt, at du pludselig taler om Jesus, så kan du jo bare sige 'jeg har glemt at fortælle dig det, for det er jo det bedste budskab, jeg ved'."

"Dybest set handler det jo om spørgsmålet 'hvorfor vågnede jeg i morges?' Det gjorde jeg, fordi Gud stadig har en plan for mit liv – for min familie og børn, men også for mine naboer."

En anden hæmsko kan være, at man ikke føler den store kærlighed til sine naboer – eller at man decideret ikke kan lide dem.

"Men det gør noget ved mig at bede med navns nævnelse for min nabo, og hvis man ikke føler kærligheden for sine naboer, så kan man prøve at gøre noget for dem. Gud tager aldrig fejl af adressen. Han kalder mig til at være dér, hvor jeg bor."

Gode råd til evangelisation

1

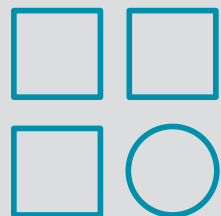
Tænk over, hvordan du kan tage det næste naturlige skridt i den relation, Gud minder dig om.

2

Husk, at det ikke handler om, at du skal tage dig godt ud i andres øjne, men at Jesus skal ophøjjes.

3

Husk, at mange danskere også har en hverdag, hvor de gør ting, der stikker ud fra det normale.

4

Husk, at evangelisation kan foregå i mange led, hvor det første skridt er at lære den anden at kende.

5

Sørg for at have tid i din kalender til, at du kan være sammen med mennesker og lære dem at kende.

6

Det er ikke dit ansvar at overbevise mennesker med pæne ord. Din opgave er kun at pege på Jesus.

Pedel til LM's missionshus i Gilleleje

Til arbejdet er tilknyttet en bolig på 57 m².

Tiltrædelse: snarest muligt.

Nærmere info om arbejdsopgaver mv. fås ved henvendelse til formand Svend Bernhard: 27293904, bernhard.gilleleje@gmail.com

Tilkaldevikar til bofællesskabet Sydhjørnet i Vamdrup

Vi vil gerne i kontakt med dig, hvis du har en ambition og drøm om at arbejde i et kristent bofællesskab under Kristelig Handicapforening.

Vi forudsætter, at du kan identificere dig med og har et personligt forhold til vores kristne værdigrundlag. Kendskab til og erfaring med autisme/hjerneskode-området vil være en fordel.

Vi ønsker ansøgere med pædagogisk uddannelse eller anden relevant uddannelse.

Ansættelse: Hurtigst muligt.

Ansøgningsfrist: 10. januar 2021. Samtale i uge 2

Har du lyst til at vide mere om stillingen se www.Sydhjornet.dk el. kontakt undertegnede.

Leder Knud Dideriksen
knud@sydhjornet.dk
Tlf. 28 55 24 11

Jakobs
Blomster-
forum

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

TEOLOGISK UNDERVISER TIL KURSER I TANZANIA

Vi søger en teolog til en ny stilling som underviser – og på sigt kursusleder – i de nye kursusfaciliteter i Iringa. I samarbejde med den lutherske kirke tilbydes kurser til præster, evangelister og ledere.

Dine opgaver:

- Undervise i bibelfag og teologiske fag
- Tilrettelægge og gennemføre kurser
- Udvikle nye kurser og kursusformer

Stillingen ønskes besat hurtigst muligt.
Læs mere på dlm.dk/job

RandersKirken

søger ny præst til deltagelse i menighedsarbejdet.

Vi er en LM-frimenighed med 40 voksne medlemmer og en dejlig (og voksende) flok børn.

Arbejdsopgaver

Stillingen vil blive sammensat i samarbejde med den, vi ansætter, men generelt indeholde:

- Prædike jævnligt til menighedens gudstjenester
- Menighedsarbejde – bl.a. sjælesorg
- Evangelisation, konfirmandforberedelse, alphakursus.

Ansættelsesforhold

Op til 50 % stilling. Bopæl i eller tæt på Randers. Arbejdstiden er fleksibel.

Ansøgningsfrist 1. februar 2021

For mere information

Se randerskirken.dk eller kontakt Frits (formand) på: 25605131 eller Jonas (ældste) på: 42372922. Ansøgning sendes til: jonasbjaerre@gmail.com

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00
apoteker Troels Ingemann

www.frederiksborg-apotek.dk

Åbent alle dage i året kl. 8-21

VIL DU RÆKKE UD
TIL MENNESKER?

REACH!

Bliv volontør

Luthersk Mission søger volontører til det internationale arbejde fra sommeren 2021 og et år frem.

1-2 volontører til Soma Biblia

– Dar es Salaam eller Arusha, Tanzania

2 volontører til børnehjem og undervisning

– Iringa, Tanzania

1 volontør til praktiske opgaver

– Iringa, Tanzania

2 volontører til dansk/engelsk-undervisning

– Siem Reap, Cambodja

2 volontører til børnehave

– Phnom Penh, Cambodja

Læs mere om stillingerne på dlm.dk/job.

Ansøgningsfrist: 31. januar 2021.

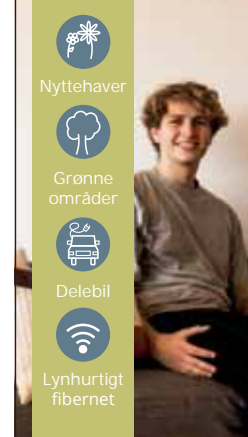

- LivogJob er STU uddannelse med bomulighed
- Praktisk og teoretisk undervisning med praktikker
- Kristent værdigrundlag og etik

- Tilgængelighed for alle

Marianne og Jørgen Sulkjær
forstanderpar
Tlf. 5444 1705 www.livogjob.dk

- Nyttehaver
- Grønne områder
- Delebil
- Lynhurtigt fibernet

Aarhus

Studievenlige lejligheder

Lyse og rummelige lejligheder i grønne omgivelser til en fornuftig pris. Velegnet både til par og som delelejlighed - i cykelafstand fra Aarhus C og de fleste uddannelsesinstitutioner.

Tjek ind på vores hjemmeside og få indtryk af lejlighederne og dem der bor i dem.

Et efterskoleår på Hedemølle er et år, hvor du er #SammenOmFællesskab med skønne, skøre og fantastiske venner. Hvor du er #SammenOmOplevelser, der går ud over det sædvanlige både på ski, i kano og med kultur. Det er et år, hvor du udfordres på verden og er #SammenOmLiv. Det er et år, hvor det at være #SammenOmTroen er helt naturligt og helt ærligt. Kom og vær #SammenOmHedemølle.

Velkommen til

Efterskolernes Aften(er)

d. 7., 13. og 19. januar 2021
kl. 18.00-21.00

Tilmelding er nødvendig på:
2522 1078 eller hedemoelle@hedemoelle.dk

#SammenOmHedemølle

penta byg a/s
HOVED- OG TOTALENTPRISER

pentabyg.dk

KIRKE ▶

OLAF LATZEL ▶▶ Alt dette køns-skidt er et angreb på Guds skabelsesorden. Det er i bund og grund djævelsk og satanisk

Konservativ præst idømt høj bøde efter prædiken om ægteskab

Dommer afviste, at man kan tale mod homoseksualitet uden at tale mod homoseksuelle

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Den tyske præst Olaf Latzel blev den 25. november idømt en bøde på knap 61.000 kroner for at opildne til had mod homoseksuelle. Den 53-årige konservative præst er en kendt figur i Tyskland. I coronatiden er hans gudstjenester fra St Martini Kirke i det centrale Bremen blevet set op til 70.000 gange via hans Youtube-kanal, der i skrivende stund har 26.400 abonnenter.

Dom begrænser ytringer
Udtalelserne, som Latzel er blevet dømt for, kommer fra et ægteskabsseminar i oktober sidste år. Her kaldte han deltagerne fra Berlins Pride-festival for forbrydere og tilføjede:

"Alt dette køns-skidt er et angreb på Guds skabelsesorden. Det er i bund og grund djævelsk og satanisk,"

Ved et ægteskabsseminar i oktober sidste år kaldte den tyske præst Olaf Latzel deltagerne fra Berlins Pride-festival for forbrydere.

sagde han og mente også, at "homo-lobbyen" var djævelsk.

I retssagen fremhævede Latzel, at han med "forbrydere" henviste til de aggressive LGBT-aktivister, der gentagne gange har angrebet ham og hans menighed, og tilføjede at han ikke har noget mod homoseksuelle personer, selv om han afviser homoseksualitet. Disse argumenter afviste dommer Ellen Best dog.

Latzels advokat har be-

FOTO: STILL FRA VIDEO

skrevet dommen som en katastrofe, og kaldt det en "åben dør for begrænsning af ytringsfriheden". Latzel vil appellere sagen – om nød-

vendigt til forfatningsdomstolen.

Kontroversiel præst
Sagen er blevet fulgt af flere

i Tyskland, hvor den kontroversielle præst har fået støtte fra 20.000 personer i en online støtteerklæring. En anden online erklæring,

der krævede hans afgang, har fået 14.000 underskrifter. Også under retssagen var grupper for og imod Latzel samlet uden for bygningen.

St Martini Kirke hører under sammenslutningen Bremen Evangelische Kirche (BKE). S sammenslutningen giver den enkelte kirke mulighed for selv at vælge, om man vil vie personer af samme køn. BKE åbnede en disciplinær høring mod Latzel i maj, men satte høringen på pause indtil domstolens afgørelse var på plads.

Det er ikke første gang, at Latzel er under kritik. I 2008 nægtede han og menigheden en kvindelig præst, der skulle forrette en bisættelse i kirken, at prædike i præstekjole, fordi de mener, Bibelen taler imod kvindelige præster. I 2015 talte han i en prædiken om Gideon mod tværeligløse gudstjenester. Her understregede han, at en kristen skal elske muslimer, men afvise islam.

Afgørelse om hormonbehandling

Nu skal domstole afgøre om mindreårige må få hormonbehandling i England

Unge under 16 år forstår ikke fuldt ud konsekvensen af at give samtykke til såkaldte stophormoner, der sætter deres kønsudvikling i stå. Det afgjorde landsretten for England og Wales den 1. december.

Sagen bliver af flere udråbt til at være en afgørelse, der kan få konsekvenser verden over. Dommen betyder nemlig, at børn under 16 kun kan få hormonbehandling, hvis en domstol tillader det. Med dommen udtaler landsretten sig ikke om behandlingen i sig selv, men ønsker at beskytte sårbare mindreårige.

Forhastet beslutning
Sagen blev anlagt af 23-åri-

ge Keira Bell, der efter tre korte konsultationer som 16-årig fik ordineret stophormoner og som 20-årig fik fjernet sine bryster. To år senere fortrød hun dog sin behandling og lever i dag som kvinde. Hun mener, Tavistock-klinikken, der er den eneste offentlige kønsidentitetsklinik i England og Wales, skulle have været mere skeptisk over for hendes ønske om at skifte køn.

"Som teenager traf jeg en forhastet beslutning ligesom mange i jagten på selvsikkerhed og lykke. Forskellen er bare, at jeg nu er påvirket negativt resten af mit liv," sagde hun under retssagen.

Afgørelsen vækker glæde

I Danmark kan man begynde på hormonbehandling med henblik på kønsskifte, når et barn når puberteten.

hos en række organisationer og personer, der arbejder mod den lette adgang til kønsskiftebehandling i flere vestlige lande.

"Dommen slår fast, at ... kønsbehandlingsklinikken ikke har nogen alternativ terapeutisk behandling til sårbare mindreårige. Hormonbehandling er derimod den eneste behandling for børn med komplekse historier og psykiske lidelser. Det er resultatet af en tilgang baseret på ideologi," skriver organisationen Transgender Trend.

Sagen får dog ikke de store konsekvenser i Danmark, hvor hormonbehandling kan sættes i gang, når et barn når puberteten. Det mener medlem af Det Etske Råd Morten Bangsgaard, der til *Kristeligt Dagblad* siger, at han har svært ved at forestille sig, at reglerne bliver spolet tilbage. *n/m*

Kirkelig paraplyorganisation skifter navn

Dansk Missionsråds Udviklingsorganisation (DMRU) skifter navn til Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde. Det sker i forbindelse med en onlinereception torsdag den 14. januar, hvor politikere og forskere er indbudt til at drøfte samspillet mellem religion og udvikling.

DMRU blev stiftet for 35 år siden som en søsterorganisation til Dansk Missionsråd og har gennem årene formidlet økonomisk støtte til en række udviklingsprojekter, deriblandt også til noget af Luthersk Missions arbejde. *kbr*

SommerOase 2021 bliver spredt over hel landet

Den kirkelige netværksorganisation Dansk Oase melder allerede nu ud på deres hjemmeside, at man planlægger at gennemføre næste års sommerlejr i uge 29. Det kommer dog ikke til at foregå som ét fælles event ligesom tidligere år med op mod 6.000 deltagere i Horsens.

Da man ikke ved, hvordan situationen ser ud til sommer, har man valgt at omlægge lejren som en begivenhed spredt ud over hele Danmark med mange små og store fællesskaber. Man kan følge den videre proces på sommeroase.dk. *kbr*

VIVIAN DUBORG ANDERSEN ►► Den kristne menighed må ikke lukke døren og foreslå, at man kan "finde et andet sted at komme"

SYNSPUNKT ►

Synspunkt er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

Reaktion på kronik om tilgivelse af seksuelt overgreb

AF VIVIAN DUBORG
ANDERSEN
VOJENS

At begå krænkelse er en alvorlig synd. Derfor er det ikke svært at få lydhørhed, når emnet italesættes. Hvem vover og har lyst til at nuancere debatten? Set med verdens øjne er svaret ret enkelt: Ingen. Man kan i den verdslige verden blive dømt og have udstået sin straf og alligevel få livstid i samfundets øjne.

En lignende holdning har fået en hel sides palteplads i Tro & Mission. Citat: "At modtage tilgivelse fra et andet menneske er ikke en menneskeret, det er en gave". Jeg er klar over, at jeg bevæger mig i et minefelt. Hvis jeg ikke får formuleret mig rigtigt, kommer mine ord til at lyde som en bagatellisering af synd. Det er selvsagt ikke meningen.

I artiklen nævnes både offeret og menigheden. Det er klart, at offeret er udfordret, når det gælder at tilgive. For menigheden må situationen være en lidt anden. En menighed består af syndere, som har bedt om og fået tilgivelse af Gud og eventuelt udstået straf.

Ønsker vi at definere

sandheden ud fra Guds ord, passer det simpelt hen ikke, at tilgivelse er noget, vi kan vælge fra og til – alt efter hvad vi magter. Det er ikke hvem som helst, der forventer det af os. Det er verdens herre, universets skaber og den, der har tilgivet os *alt*.

Menneskeligt kan det synes umuligt at tilgive, men ved Guds hjælp har det vist sig at kunne lade sig gøre.

Hvor overtræderen angrrer, har bedt Gud om tilgivelse, og gennem handling har ændret sit liv bort fra synden, ser jeg slet ikke, at vi har muligheden for at nægte tilgivelse.

Oftentimes om, hvor store syndere vi er, og jeg kan kun være enig, men man kan næsten altid fornemme fortsættelsen: "... og det bliver aldrig bedre". Djævelen hviker med glæde i øret: "Pas på med at blive for hellig. Det kan føre til hovmod".

Hvis dét er holdningen, kan det godt være, at det er svært at tro på, at det er muligt at ændre retning, men Gud kan lade det ske. Da må den kristne menighed ikke lukke døren og foreslå, at man kan "finde et andet sted at komme" – og da slet ikke, hvis offeret ikke kommer i samme menighed.

LigeGYLDIGHEDEN vokser, når evighedsperspektivet forsvinder

AF THOMAS BECK
ESBJERG

Foran i min Bibel skrev jeg i mine unge år: "Skriften alene". Jeg skrev det, fordi jeg mødte ledere, som havde denne tillid – og som også ønskede, at det skulle blive til "Jesus alene".

I dag er bibelforskning ikke altid ensbetydende med bibelsk klarhed og vejledning.

Jesus siger: "I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig. Og dog vil I ikke komme til mig og få liv" (Joh 5,39).

Hvorfor er det ikke lige meget, hvilket bibelsyn man har? Hvorfor er det ikke lige meget, om man blander kristendom med andre religioner?

Når evighedsperspektivet forsvinder, vokser ligeGYLDIGHEDEN.

For Gud er det anderledes. Gud ønsker ikke, at en eneste af disse små skal gå fortabt (Mat 18,14). Der findes noget, som aldrig står til at ændre.

Derfor minder Gud os om – igen og igen: "det er menneskenes lod at dø en gang og derefter dømmes." (Hebr 9,27).

Hvorfor er lIGEGYLDIGHED

farlig for os? Fordi det er menneskets lod at dø én gang og derefter høre ét af to ord: gå eller kom. Gå bort fra mig til den evige ild, eller kom og tag det rige i arv, som er bestemt for Jer.

Når evigheden rykker ind på livet af en, bliver man taknemmelig for, at der findes frelse. At der findes nåde og syndernes forladelse. Tænk, jeg behøver ikke at skulle høre ordene en dag: "gå bort fra mig til den evige ild". Jeg takker for, at disse ord er sande: Alt er fuldbragt. Hvor finder jeg tryghed og hvile for min sjæl? Gennem Guds ord – som er Guds ord.

Når Gud minder os om evigheden, er det ikke lige meget, hvad der forkyndes, og jeg bliver taknemmelig for dem, som vil stride troens gode strid med god samvittighed, for at frelsens evangelium kan lyde for nuværende og kommende generationer.

Hvorfor er det ikke lige meget, hvad børnene, de unge og ældre hører? Fordi de skal frelses! Derfor er det ikke lige meget, hvilken bibeloversættelse man læser!

Har man lyst til at læse om bibeloversættelser, så kan man læse en artikel af Henrik Gren Hansen på nytliv.dk.

Yoga er ikke fri for religion

AF HENRIK BAK-PEDERSEN
HILLERØD

Yogabevægelsen har gennem de sidste årtier haft held til at definere og markedsføre sig selv som værende ikke-religiøs. Det har betydet, at store dele af vores samfund har taget yogaen til sig i alt fra børnehaver til virksomheder.

Det har også påvirket kristne til at dyrke yoga som et middel til at forenes med Gud.

Med andre ord har yogabevægelsen formået at forklåde sig som neutral og ikke-religiøs, selv om den er tæt forbundet med hinduismens menneskesyn og gudsdyrkelse.

I mit civile job i en kommunal familierapeutisk praksis har jeg oplevet at måtte kæmpe imod, at yogaen blev en del af vores metodiske praksis.

Yogaen blev lige pludselig et centralt omdrejningspunkt i forhold til forældrenes evne til at være kompetente forældre.

Jeg gjorde ledelsen opmærksom på, at hvis den

valgte at gøre brug af yoga i den fælles praksis, så åbne den op for en religiøs tænkning og metode, der ville medføre, at jeg også som kristen ville påkalde mig retten til at forkynde evangeliet i mit professionelle virke på arbejdspladsen.

Det har indtil videre betydet, at yogaen ikke er blevet implementeret.

Det kan ikke undre, at yogaen har medvind i en kropsfikseret verden, hvor mennesker kæmper med stress og angst og har svært ved at udholde livet, men det er ulykkeligt, når vi som kristne overgiver os og forfalder til at dyrke skabningen frem for skaberen.

Gud vil, at vi skal løfte vores hoved og rette blikket den rigtige vej. Fred og harmoni finder vi aldrig på denne jord og slet ikke ved at søge ind i os selv.

Jesus lovede ikke sine disciple fritagelse fra angstelse og rådvildhed – tværtimod, men han har lovet os, at han vil være med os og hos os med sin fred. Gud være lovet.

Glædelig jul.

MINDEORD ►

Den 8. oktober sov Olga Jensen, 89, ind i troen på sin frelser.

Olga var gift med Svend Aage Jensen i 53 år. De var altid engagerede i at komme ud med Guds ord om tilgivelse og frelse. Både som ledere af seniorarbejdet i mange år – og også ved eftermiddags-gademission.

Hun var frivillig i Kirkens Korshærs genbrugsbutik, indtil helbredet satte en stopper for det.

Efter hun mistede Svend Aage, besøgte jeg hende jævnligt. Her fik jeg indblik i, hvilket dejligt menneske Olga var: ydmyg, beskeden, taknemmelig og Gud hengiven – et af de mennesker, jeg takker Gud for.

Det lå hende meget på sinde, at børn, børnebørn og oldebørn nåede himlen. Dagligt blev der bedt for dem med navns nævnelse.

Vores hygge-eftermiddage blev altid afsluttet med læsning og bøn. En sætning i alle Olgas bønner var: "Tak Jesus, at du gik hele vejen!"

Olga fik den store glæde at møde en ny kærlighed de seneste to år af sit liv: parrets mangeårige ven Kaj Larsen, der også var blevet alene. De holdt stort kirkebryllup, for det skulle nemlig huskes.

Æret være Olgas minde.

Bjerg Nissen
Sønderborg

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Hvis det er længere end 1.000 anslag inklusive mellemrum, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

Ny bog overtræder vigtig grænse i drøftelsen om skabelse

AF KRISTOFFER H. ENEVOLDSEN
ANDERS LANDKILDEHUS
NICOLAI TECHOW
LARS M. JENSEN

I det seneste nummer af *Tro & Mission* var der en anmeldelse af Jacob Munks bog *Livets træ*. Læs gerne bogen med kritisk sans. Trods stærkt begrænset plads vil vi gerne belyse bogens anliggende.

Debatten om Bibelens forhold til evolutionsteorien er omfattende. Det er hverken gavnligt, at vi binder hinandens samvittigheder i spørgsmål, der ikke er dækning for ud fra Bibelens

tekster, eller påtvinger hinanden teorier, som er diskutabile. Personligt er vi åbne for flere fortolkningsmuligheder i mange spørgsmål om skabelsesberetningen, naturvidenskaben og så videre. Der er dog en grænse, mener vi, som vi må trække, ikke mindst på baggrund af NT.

1) Hvis ikke Adam var historisk, bryder analogien mellem Kristus (frelsen) og Adam (syndefaldet) sammen (Rom 5 og 1 Kor 15).

2) Hvis ikke syndefaldet er historisk, er arvesynden uden historisk forankring.

Der er her tale om centrale aspekter i Bibelens frelses-

lære, uden hvilke væsentlige tekster ikke hænger sammen.

Munk argumenterer for, at evolutionsteorien er fuldt forenelig med Bibelen. Adam og Eva har aldrig eksisteret, og der er intet historisk syndefald. Det er tankevækkende, at en bog fyldt med fodnoter og argumentation, kun giver cirka to siders opmærksomhed til de vægtigste fortolkningsmæssige argumenter (det vil sige Adam i NT) imod Munks forståelse. Bogens anliggende i debatten om evolution kræver selvstændig opmærksomhed og grundige overvejelser.

Bogen må dog også ses i forlængelse af et projekt, der samlet set indebærer en radikal omfortolkning af meget væsentlige forhold. Lytter man til podcasten *Eftertanke*, som Munk og andre står bag, ser man et vist mønster. Blandt andet læses Bibelen langt på vej som reelt hverken ufejlbart eller klar, enhver tjenesteding mellem mand og kvinde afvises, og det samme gælder forståelsen af fortabelsen som evig bevidst pine (uden at det udfoldes, hvad det så er). Et sådant projekt frygter vi står i fare for at være på kollisionskurs med Bibelen selv.

PER BØNDERGAARD ►► Der er gode henvisninger til Bibelens personer, men nogle gange kunne der godt bruges en nutidig relation til emnet

En god appetitvækker til at passe på sig selv

BOGANMELDELSE
AF PER BØNDERGAARD
ERHVERVSRADGIVER

Pablo Martinez:
Pas godt på dig selv
Credo Forlag 2020

136 sider – 99,95 kroner

Pas godt på dig selv er en overskrift, der er skrevet til alle os, der er aktive i en menighed og samtidig har et arbejde, en familie, venner, hobbies – kort sagt vel alle kristne.

Bogen er skrevet af en kristen psykiater, og derved bliver der faktisk sådan overordnet set en forbindelse til vor tids største sygdom: stress. Det drejer sig om at lære at sige nej og lære at hvile. Bogen er langt fra en udtømmende bog med gode råd, men enkelte direkte råd – og så nok lige så meget en tankevækker.

Forfatteren starter med at slå fast, at problemet ikke

er, at mennesker arbejder for meget, men at de hviler for lidt. Gud har fra skabelsen gjort, at vi har brug for hvile i form af både daglige, ugentlige og årlige pauser. Hvis vi holder os til det, vil vi ikke se så mange mennesker blive udrændt.

Forfatteren ser mange mennesker i et kristent arbejde, der er som en sø, hvor der kun løber vand ud af stort set uden tilløb. På et eller andet tidspunkt løber "søen" tør for vand. Det er for eksempel den engagerede præst, bestyrelsesmedlemmet og lovsangslederen, der tror, at intet fungerer uden deres tilstedeværelse. Og af et godt hjerte har de derfor valgt at gå forrest i alt.

Det er ikke åndeligt at forsømme sig selv, skriver forfatteren. Stress og udrændthed rammer også ansatte og frivillige i de kristne menigheder, derfor er det noget, vi skal tage alvorligt. Bogen er en god appetitvækker til at kigge på sig selv og de ledere/medarbejdere, vi har omkring os.

Har vi husket at hvile og fået lært at sige nej til en opgave?

Bogen er forholdsvist let læst med korte sider og mange kapitler, så den også kan læses ad flere omgange.

Den eneste umiddelbare mangel er lidt flere konkrete eksempler på mennesker i 2020, der har kæmpet med

det her. Der er gode henvisninger til Bibelens personer, men nogle gange kunne der godt bruges en nutidig relation til emnet.

Jeg anbefaler gerne bogen, for emnet er utrolig vigtigt. Tænk, hvis vi kan undgå stress og udrændthed i kristne sammenhænge, fordi vi husker at hvile.

LEDER ►

Frihed og forpligtelse

KEIRA BELLS STEMME er mørk. Håret er kort. Og brystkassen er flad som en mands. Den 23-årige kvinde, der stod uden for den engelske højesteret den 1. december, havde netop fået rettens ord for, at unge under 16 år ikke kan give samtykke til hormonbehandling uden en domstols godkendelse.

Det var ni år for sent. Som 14-årig begyndte Bell at føle et ubehag ved sin krop. Hun fik hormonbehandling og kirurgisk behandling. I dag siger hun, at hun var slave af sine følelser, og at kønsskiftet blot gav hende muligheden for at gemme sig endnu mere fra sig selv.

Sagen, som vi skriver om på side 9, giver et indblik i et klinisk kollaps i den vestlige verden, hvor patientens egne følelser får forkørselsret for psykiatrisk vurdering. Det er dog desværre ikke det, den engelske højesteret har udtalt sig om. I stedet har retten truffet en afgørelse med henblik på at beskytte børn.

MEN DOMSTOLEN, SOM så forbilligt står vagt om børnene, kan ikke beskytte børnene fra dem selv. Sagen giver nemlig også indblik i det ødelæggende, individualistiske syn, som Keira Bell lå under for. Som hun selv har beskrevet det i et interview: "Jeg var fortabt og uden tilstrækkelig støtte ... Kønsbehandling var et midlertidigt fix."

Det syn er en konsekvens af et samfund, hvor mennesket vil skabe sig selv i sit eget billede og endda bliver støttet i det fra samfundets side. Hvor mennesket defineres af sine inderste følelser frem for af sine biologiske, relationelle og sociale omstændigheder. Det italesættes som frihed og værdi, men konsekvensen er rodløshed, forvirring og selvhad.

DET MENNESKESYN ER milevidt fra Bibelens menneskesyn, der, om end det taler stort om menneskets frihed og værdi, også understreger dets plads og dets forpligtelse. Hvor man for blot nogle generationer siden var alt for låst på sin plads i samfundet, er man i dag en fritsvævende ballon, der selv skal finde den plads, der fuldender ens inderste længsler, før man driver væk med vinden. Sådan er det ikke kun "derude" på den anden side af de trygge missionshusvægge. Sådan er det også blandt LM's børn og unge. Det kommer sjældent så voldsomt til udtryk som hos Bell, men tendensen er ikke desto mindre aktuel.

Kuren er hverken mere frihed eller fastlåste roller. I stedet må vi fastholde Bibelens dobbelthed: menneskets ansvar såvel som dets uendelige værdi uafhængig af præstationer og livsvilkår. Vi må igen og igen fortælle, at Gud elskede verden så højt, så han sendte sin egen søn i døden, og at han kalder sine børn til en ny plads i verden: En tjeneste for ham.

Nicklas Laurup-Melner
ansv. redaktør

Gribende fortælling, der lærer en at være tålmodig

BOGANMELDELSE
AF CHARLOTTE BECH
KOMMENDE MISSIONÆR

Niels Nymann Eriksen:
Tålmodighed
Akademisk Forlag 2020

168 sider – 249,95 kroner

Jeg blev grebet allerede ved bogens indledning, for Niels Nymann Eriksen er en fortrinlig fortæller. Fra fængslet, hvor vi møder Ali, en tidligere kriger for Islamisk Stat i Syrien, til vandringen gennem Københavns gader, ind i det menneskeforladte indkøbscenter, som forkyn-der, at "paradiset lå for enden af butiksvæjen".

Et af bogens store temaer er tålmodigheden som en dobbelt bevægelse, hvor man først må give slip for så at tage fat. En gæst er til stede med en anden nærværende opmærksomhed end den, som er hjemme. At have samme opmærksomhed på sine vante omgivelser kræver, at man først kommer på afstand for så at vende tilbage. På samme måde er tålmodigheden en dobbelt bevægelse, som først giver slip på kontrollen, giver plads for noget andet, for Gud, og dernæst griber tilværelsen an ud fra den nye betragtning.

Bogens andet store tema er Søren Kirkegaards opbyggelige taler om tålmodighed. Disse kapitler har mindre karakter af fortælling og

nærmer sig i stedet faglitteraturens analyserende og perspektiverende genre. Personligt måtte jeg finde en portion tålmodighed til læsningen af disse kapitler, som til tider befandt sig i en højere filosofisk vægtsklasse, end jeg selv hører til i. Niels Nymann Eriksen gør undervejs i disse kapitler opmærksom på Kirkegaards udtryk "hiin Enkelte". Kirkegaards opbyggelige taler henvender sig til den, for hvem de giver mening og modtages velvilligt. Det samme gør sig gældende for denne bog. At analysen af Kirkegaards taler ikke henvender sig til mig, skal ikke fratage denne del af bogen sin værdi for en anden læser.

Jeg kan varmt anbefale at læse *Tålmodighed* - giv

plads til evigheden. Den henvender sig til den, som i utålmodighed har svært ved at gribe om tålmodighedens væsen, til den, som værdsætter hverdagslivets små fortællinger sat i evigheds-perspektiv, og til den, som er nysgerrig på, hvad filosofiens og kunstens store tænkere har at sige ind i nutiden.

tro &
mission
inspiration | nærvær | holdning

FIND MERE ONLINE ▶

Tak for bibelbrevskole

Ung mand rejste 600 kilometer til Arusha i det nordlige Tanzania for at takke litteraturforlaget Soma Biblila for det brev-kursus, de udbyder.

dlm.dk/nyt

Sundhedsindsats i Cambodja

I samarbejde med en lokal præst og kirke giver missionær Dina Burgdorf Jacobsen basal sundhedsoplæring i landsbyen Snorv nær Siem Reap.

dlm.dk/nyt

Gør juletræet grønt

Følg med i LM's juleindsamling på Facebook. Målet er at få indsamlet fire millioner i løbet af december – så bliver juletræet helt grønt.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

Ud af en god vens digt har Miriam Kirstine Månsson lavet en sang, der fortæller om Jesu nåde	3
Det er befriende at holde jul i Cambodja, hvor der ingen juletraditioner er, mener Dina Burgdorf Jacobsen	5
Juniorer skal knyttes tættere sammen med volontører, mener Signe Wiwe, der selv var volontør i Cambodja	3

FOTO: VISIONPIC

TEMA

Del dit vidnesbyrd;
 Når man gerne vil fortælle andre om Jesus, er det en god ide at forberede sig, mener Morten Friis, der arbejder med evangelisation.
 Både han og to andre fortæller om de bedste valg, de træffer for at være sammen med andre

6-7

tro & mission
 inspiration | nærvær | holdning

LM LUTHERSK MISSION

22 | 18. DECEMBER 2020
 ARGANG 120

► Redaktionen for Tro & Mission ønsker alle læsere en glædelig jul og et godt nytår.
 Første nummer af T&M i 2021 udkommer den 15. januar